॥ २ ॥ अथयदि ॥ ३ ॥ ४ ॥ संभ्रममावेगं ॥ ५ ॥ रामस्यपादौपरिचरन् परलोकमाराधयति संपादयति ॥ ६ ॥ अभीतेतिछेदः ॥ विस्रंभः प्रणयः ॥ ७ ॥ कृतं वन वासकृतं दैन्यमित्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ वालेवेति ॥ दुःखापरिज्ञानेनोपमा तस्यादेहाद्यभिमानाभावान्नाधिजं दुःखमितिभावः ॥ अवालचंद्रेत्यादिछेदः ॥ रामारामे रामरूपे

नयमांयत्रकाकुत्स्थःसीतायत्रचलक्ष्मणः ॥ तान्विनाक्षणमप्यद्यजीवितुंनोत्सहेत्यहं ॥ २ ॥ निवर्तयरथंशीघ्रंदंडकान्नयमामपि ॥
अथतान्नानुगच्छामिगमिष्यामियमक्षयं ॥ ३ ॥ बाष्पवेगोपहतयासवाचासज्जमानया ॥ इदमाश्वासयन्देवींसूतःप्रांजलिरब्रवीत्
॥ ४ ॥ त्यजशोकंचमोहंचसंभ्रमंदुःखजंतथा ॥ व्यवधूयचसंतापंवनेवत्स्यतिराघवः ॥ ५ ॥ लक्ष्मणश्चापिरामस्यपादौपरिचरन्वने ॥
आराधयतिधर्मज्ञःपरलोकंजितेंद्रियः ॥ ६ ॥ विजनेपिवनेसीतावासंप्राप्यगृहेष्विव ॥ विस्रंभंलभतेभीतारामेविन्यस्तमानसा ॥ ७ ॥
नास्यादैन्यंकृतंकिंचित्सुसूक्ष्ममपिलक्ष्यते ॥ उचितेवप्रवासानांवैदेहीप्रतिभातिमे ॥ ८ ॥ नगरोपवनंगत्वायथास्मरमतेपुरा ॥ तथै
वरमतेसीतानिर्जनेषुवनेष्वपि ॥ ९ ॥ वालेवरमतेसीताबालचंद्रनिभानना ॥ रामारामेत्वदीनात्माविजनेपिवनेसती ॥ १० ॥ तद्गतं
हृदयंयस्यास्तदधीनंचजीवितं ॥ अयोध्याहिभवेदस्यारामहीनातथावनं ॥ ११ ॥ परिपृच्छतिवैदेहीग्रामांश्चनगराणिच ॥ गतिंदृष्ट्वा
नदीनांचपादपान्विविधानपि ॥ १२ ॥ रामंवालक्ष्मणंवापिपृष्ट्वाजानातिजानकी ॥ अयोध्याक्रोशमात्रेतुविहारमिवसंश्रिता ॥ १३ ॥

आरामेइत्यर्थः ॥ भिन्नपदेवा ॥ १० ॥ रामहीनाऽयोध्या यथावनं तथाभवेदित्यन्वयः ॥ ११ ॥ नदीनांगतिं रामनगरवृक्षान्दृष्ट्वा रामंवा लक्ष्मणंवा पृच्छति पृष्ट्वाच जा नाति ॥ अयोध्यातः क्रोशमात्रेविद्यमानं विहारं संश्रिता यथारमतेस्म तथैववनेपि अरमतेत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥